

nøjes med at indsætte saadanne Ting, som jeg her har nævnt, og som jeg foreslaar, vi skulle drage sammen og positivt nævne i Sammenhæng, saaledes at de bleve let over-skuelige. Det ærede Medlem sagde ogsaa herom, at det kun var, fordi han ikke har ment det muligt at naa videre i Øjeblikket, at han har sluttet sig til dette Forslag.

Det ærede Medlem (Sabroe) fremdrog adskillige interessante Ting om, hvad han havde set med Hensyn til Boligforhold paa sine Rejser. Det er ganske sikkert rigtigt, at der trindt om i Landet findes Boliger — ikke alene for Tyende, men ogsaa for adskillige andre Mennesker —, der ikke ere de bedst egnede som Boliger for Mennesker, og det er ogsaa derfor, at jeg lægger saa megen Vægt paa, at disse Bestemmelser i Lovforslaget faa en tilfredsstillende Af-fattelse. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ligesom vilde give — maaske var det ikke med Hensigt, men saa kan han faa Lejlighed til senere at rette det — en Skildring, der gik ud paa, at de Boligforhold, man bød Tyendet paa Landet, vare ringere end noget andet Sted. (*Sabroe: Nej, nej!*) Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Det er i højeste Grad beklageligt, at der omkring i store Byer saavel som paa Landet findes Tusinder og atter Tusinder af Boliger, hvor der ikke alene bor Folk i en mere afhængig eller underordnet Stilling, men endog Familier med Børn, som vokse op der, Boliger, der ere i den Grad slette og usunde, at de i høj Grad ere sundhedsfarlige. Hvad der efter mit Skøn berettiger, at man ved Ordningen af Forholdet mellem Tyende og Husbond vil foreskrive Regler for Boligforholdene, er den ganske simple og naturlige Ting, at naar der fra Samfundets Side gøres saa overordentlig store Anstrengelser og ofres saa store Beløb paa Bekæmpelse af Sygdomme som f. Eks. Tuberkulose, maa den logiske Følge deraf være, at man i saa vid Udstrækning, som det staaer til Lovgivningsmagten, søger for, at der ikke trindt omkring i Landet findes Boliger — ogsaa for denne Klasse af Mennesker —, der ere saa slette, at de ligefrem befordre den Slags Sygdomme.

Min og mit Partis Stilling til denne Sag er altsaa den, at vi meget gerne ville medvirke til en Løsning, og det, der skulde være Ledemotivet for os under vort Arbejde, er netop dette, at det er af allerstørste Vigtighed at naa til et Resultat, hvorved Loven, selv om det ikke blev en ideal Lov, blev den bedst mulige, og at man naaede det positive Resultat, at vi kom bort fra den nuværende daarlige Lov.

Johan Knudsen: I den Kommission, der i Henhold til Lov af 27. Januar 1905 blev nedsat til at forberede en Revision af Tyendeloven, opnaaedes ikke Enighed, og der afgaves 3 Mindretalsbetænkninger. De to første Mindretal, der ligesom det tredje fandt, at den nuværende Lov er forældet og utilfredsstillende, udarbejdede Lovudkast om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende, medens det tredje Mindretal ikke kunde anbefale at lade den bestaaende Tyendelov erstatte af en ny. Dette Mindretal mener, at hverken Husbond eller Tyende vil se med Sympati paa en ny Tyendelov — Husbonden ikke, fordi en ny Tyendelov altid vil komme til at paalægge Husbonden nye Byrder til Fordel for Tyendet, og Tyendet ikke, fordi dette ikke ønsker nogen Særstilling, men kun ønsker Ligestilling med de øvrige Samfundsklasser. Det sidste Mindretal krævede derfor, at Tyendeloven ganske skulde ophæves, uden at der indførtes nogen ny, men at der dog skulde tilvejebringes en moderne Beskyttelseslovgivning for det umyndige Tyende. Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), gjorde sig i Gaar kraftige Anstrengelser for at føre Bevis for, at Forskellen mellem disse tre Mindretal i Virkeligheden kun var formel. Heri har det ærede Medlem fra Give Uret. Der er en reel Forskel mellem de to første Mindretal paa den ene Side og det tredje Mindretal paa den anden Side, idet de to første ønske en Tyendelov for det voksne Tyende, medens det tredje Mindretal ikke ønsker en saadan.

Jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at en fuldstændig Opgivelse af al Lovgivning for det voksne Tyende vil medføre Retsusikkerhed og Forvirring, og at det vil være noget af en Falliterklæring, om vi overlade til Domsmagten Afgørelsen af Spørgsmaal, der i Virkeligheden henhøre under Lovgivningsmagten. Ogsaa jeg ønsker en Lovgivning paa dette Omraade. Den højtærede Minister har forelagt et Lovforslag, der i alt væsentligt er ligt det, som var foreslaaet af Kommissionens første Mindretal. Jeg kan ikke i saa høj Grad som Ministeren billige dette Forslag, og jeg skal nu tillade mig at fremhæve de Punkter, hvor jeg mener, at Mindretallets Forslag er en Forbedring af den gældende Lov, og de Punkter, mod hvilke jeg maa gøre Indvendinger, og som jeg ikke kan tiltræde.

I § 3 bestemmes det, at Kontrakter, der ere indgaaede med Tyende, der endnu ikke er fyldt 18 Aar, ere gyldige, hvis der